

som bestaaer i en daglig løbende Control, der føres af en Embedsmand under Justitsministeriet, ikke var aldeles tilstrækkelig, men at der tillige var god Grund til, at der blev afgivet et aarligt Regnskab, som blev underkastet Revision og Behandling i Justitsministeriet. Dette Forslag mødte nogen Banfælighed hos den daværende Justitsminister, men tilsidt blev man enig, og Forslaget blev vedtaget. Man meente dermed efter Omstændighederne ganske godt at have faaet Sagen ordnet, saaledes at der ved den dobbelte Revision havde al god Garanti for, at Administrationen var forsvarlig og lovlig; men der blev ikke med et eneste Ord antydet, at der tillige kunde eller skulde være Tale om nogen Revision fra Statsrevisionens Side. Naar nu det ærede Mindretal har stillet et saadant Forslag, saa er det altsaa Noget, der vel ikke ligefrem staaer i Strid med Indholdet af den nævnte Lov, men som dog ligger ganske udenfor Lovens Bogstav og ligeledes udenfor de Forudsætninger og den Tankegang, hvorfra man dengang gik ud. Det er altsaa i Bifæligheden en væsentlig Forandring af en ganske ny Lov, som man her vil gjøre gennem Finantsloven, og alle rede af den Grund kan Fleertallet ikke være enig i at tiltræde Forslaget. Jeg troer derfor ikke, det er aldeles nødvendigt nærmere at gaae ind paa, hvad Betydning det maatte have, at denne store Administration blev henlagt under Statsrevisionen, og navnlig om det ikke vilde blive nødvendigt at forøge Statsrevisorernes Antal eller i alt Fald deres Løn, ligesom jeg heller ikke troer det nødvendigt nærmere at gaae ind paa, at dette Forslag efter min Mening er en Misfæjndelse af den Betydning, som den administrative Revision har, og en Overvurdering af den Betydning, som den constitutionelle Revision har. — Endnu staaer Forslaget under Nr. 30 tilbage; det gaaer ud paa en lille Medfættelse i det Beløb, der er begjæret til Stiftamtmanden paa Island til Repræsentation, skjøndt Udvalget iøvrigt maa erkjende, at der er Anledning til nogen Forhøielse af det ham tidligere tilstaaede Beløb.

Berg: Den ærede Ordfører har paa sin Viis motiveret Forslagene under Nr. 13 og

19, men da man ikke ret vel kan være tjent med sin Modstanders Motivering af Gns egne Forslag, turde det maaskee være mig tilladt som den, der oprindeligt har stillet Forslagene, at motivere dem fra Forslagsstillerens Standpunkt. Forslaget under Nr. 13 seer ganske vist meget ufyldigt ud, det er kun et Beløb af 246 Rd., hvorefter der er Tale (En Stemme: Det er kun det Halve.) ja, det er et dobbelt Forslag, men under dette lille ufyldige Beløb skjuler der sig, som det maa være fremkommet ved den ærede Ordførers Bemærkning, et Principspørgsmaal, der hvis det godkjendes, formeentlig vil have andre Følger end blot Bevillingen af disse 246 Rd. Jeg vilde derfor ikke have Noget imod, om man vilde høre min Forklaring af dette lille Forslag. I de tidligere Finantslove hedder det sig saaledes om denne Post, at „af sidstnævnte Gage udbetales der i Henhold til Lønningsloven af 31te Marts 1860 § 8 for Tiden kun Halvdelen, da den paagældende Embedsmand tillige er ansat som Fuldmægtig i Justitsministeriet“. Nu siger man: nu er Lovgivningen saaledes forandret, at der ikke mere er nogen Gjæmmel til for ham, at gjøre det Afdrag, som tidligere har fundet Sted. Den tidligere Lovgivning siger: Forener Nogen flere Embeder eller offentlige Bestillinger, skal der i disses tilfammenlagte Lønninger affortes saa stor en Deel som osv.“ (§ 8 i Lov af 31te Marts 1860), og til Slutning hedder det, „at det nærmere skal være forbeholdt til de aarlige Finantslove, forsaavidt det maatte vise sig nødvendigt.“ Forener Nogen flere Embeder og Bestillinger — dette „Nogen“ omfatter altsaa ogsaa Bedkommende. Nu have vi faaet nye Lønningslove siden. Den ærede Ordfører har maaskee — jeg veed det ikke, thi jeg var ikke nærværende ved Begyndelsen af hans Foredrag, men det er sandsynligt, at han har gjort det — henviist til Loven af 26de Marts 1870, som siger: Forener Nogen flere Embeder og Bestillinger, for hvilke en særlig Lønning er fastsat i Lønningsloven. Denne Paragraph gjælder for en Deel af dem, som den anden Paragraph handler om; denne Paragraph angaaer nemlig kun dem, for hvem der er en særlig Lønning fastsat ved Lønnings-